

Til § 9 er der stillet et Vædringsfor-
 slag under Nr. 11, der ligesom Vædrings-
 forslagene under Nr. 12 og 13 nærmest ere
 af en udfyldende Karakter og ikke behøve
 nogen nærmere Begrundelse. — Derimod er
 Vædringsforflag under Nr. 14 til § 11 jo
 noget forstelligt fra det oprindelige Forslags
 3dje Stykke, hvor der staar: „Plantninger
 og Bebofsninger, der udsætte Statens Te-
 legraf- eller Telefonledninger for Forstyr-
 relse, kunne af vedkommende Statsmyndighed
 forlanges fjernede i det Omfang, som anses
 nødvendigt for den paagældende Lednings
 Sikkerhed. Spørgsmaalet herom skal, i
 Mangel af mindelig Overenskomst, afgøres
 ved lovligt Støn.“ Det er en Bestemmelse,
 som vist ofte kan medføre betydelige Forstyr-
 relser ved Plantninger og slikt, og det mene
 vi ikke er heldigt. Vi have ment, at hvad
 det der kommer an paa, er, hvad der er
 ældst. Den Plantning, som er ældre end
 Ledningen, er der ingen Grund til at lade
 vige, hvis man ikke kan blive enig med
 Ejeren. Derimod maa de Plantninger, som
 ere yngre end Ledningen, finde sig i at
 blive fappede, thi der kan man sige: Ejerne
 kunde have ladet være med at lægge dem
 der, hvor der i Forvejen er Ledning. Man
 maa nemlig huske paa, at om de Ledninger,
 her er Tale om, gælder ikke det samme som
 om Jærnbaner, at de skulle gaa i en be-
 stemt Linie, thi Telefon- og Telegraflednin-
 ger kunne godt anbringes uden om en saa-
 dan Plantning; og der er vist mange, der
 nødvendig vilde se, at man faar rejst Telegraf-
 stænger eller slikt i et smukt gammelt Park-
 anlæg eller Have. Der synes man altsaa,
 at man lige saa godt kan gaa uden om. —
 Det Vædringsforflag, som er stillet under
 Nr. 15, er egentlig kun tilsvarende til 2det
 Stykke af Vædringsforflaget til § 8, idet
 man nemlig ved Vædringsforflaget under
 Nr. 15 giver Staten samme Ret, som man
 ved § 8 vil give Kommunerne med Hensyn
 til Ledninger, som alt foreligge. — Væ-
 dringsforflaget under Nr. 16 er kun en Re-
 daktionsændring, og med Hensyn til Væ-
 dringsforflaget under Nr. 17 skal jeg be-
 mærke, at det kun indeholder en Forandring
 med Hensyn til Paatalen, idet vi have ment,
 at naar den begaaede Overtrædelse ikke fal-
 der ind under almindelig borgerlig Straffelov,
 altsaa ikke er nogen større Forseelse,
 kan Sagen nok behandles som offentlig
 Politiflag.

Det har endelig været under Overvej-
 else i Udvalget, om der ikke burde være
 stillet et Vædringsforflag, som gik ud paa,
 at Loven ikke skulde gælde for Jærverne;
 men vi have ikke anset det for nødvendigt

og have derfor ikke stillet Forslag i saa
 Henseende. — Jeg skal med disse saa Be-
 mærkninger tillade mig at anbefale det høje
 Ting at vedtage de af hele Udvalget eller
 af Udvalgets Flertal stillede Vædrings-
 forslag.

Underfen: Som det vil ses af Be-
 tænkningen, og som det jo ogsaa i øvrigt
 fremgaar af den ærede Ordførers Udtalelser,
 har jeg tillige med det ærede 2det Medlem
 for 10de Kredts (Vossen) som Mindretal i
 Udvalget stillet et Par Vædringer til det
 foreliggende Lovforslag. Der er først Under-
 ændringsforflaget under Nr. 2, som er stil-
 let til Flertallets Vædringsforflag under
 Nr. 1, og som væsentlig gaar ud paa at
 fastsætte, at Koncession paa Anlæg og Drift
 af Telegrafer og Telefoner ikke maa gives
 ud over et Tidrum af 20 Aar. — Væ-
 dringsforflaget under Nr. 5 til § 4 omhand-
 ler Forholdet mellem de bestaaende private
 Selskaber og Staten, et Forhold, som altsaa
 paabyder de private Selskaber, for saa vidt
 de ønske vedblivende at fortsætte deres hid-
 tidige Virksomhed, at søge Anerkendelse.
 Det Vædringsforflag, som Mindretallet her
 har stillet, gaar ud paa, at denne Anerken-
 delse ikke maa meddeles ud over et Tidrum
 af 20 Aar. Ligeledes indeholder Vædrings-
 forflaget en Bestemmelse om, at Staten efter
 disse 20 Aars Forløb kan overtage Anlægget
 mod at yde de private Ejere en Erstatning
 for Ledningerne med tilhørende Materiel.
 Med Hensyn til Erstatningsspørgsmaalet
 mener Mindretallet, at det er forsvarligt at
 undlade i Lovforslaget at fastsætte Erstat-
 ning for det eventuelle Udbytte af Driften,
 idet Mindretallet gaar ud fra, at Selska-
 berne, naar de i et begrænset Tidrum faa
 Lov til at drive deres Virksomhed ganske
 uförstyrret og uden nogen Konkurrence fra
 anden Side, derigennem faa et Vederlag af
 Staten, som er saa tilstrækkelig stort, at deres
 Krav paa Udbytte af den fremtidige Virk-
 somhed ud over det Tidrum, hvor deres
 Koncession tillader dem at drive denne Virk-
 somhed, ikke er begrundet. Naar Mindre-
 tallet har stillet disse Vædringsforflag, ser
 det, fordi Mindretallet derved vil lette Over-
 gangen fra Privatdrift til Statsdrift. Man
 har tænkt sig, at i et Aaremaal af 20 Aar
 vil denne Overgang kunne foregaa paa en
 lempelig Maade, baade for Statskassens
 Vedkommende og ogsaa for de private Sel-
 skabers Vedkommende. Og naar vi ønske, at
 den private Drift skal overgaa til Staten,
 er det, fordi vi tro, at Staten har større Betin-
 gelser for at kunne drive denne Virksomhed paa
 fuldkommere og for Befolkningens Interesse